

ZIMNA dziś rano stopni 4.
ZIMNA wczoraj w południe stopni 2.
JUTRO św. Pawła I. Pustelnika.

WSCHÓD SŁOŃCA o godz. 8 min. 3.
ZACHÓD „ 4 „ 15.
WYSOKOŚĆ WODY na Wiśle stóp 7 cali 2

WIADOMOŚCI KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH.

Do Kroniki Wiadomości Krajowych i Zagranicznych, jako praeimium dla prenumeratorów, dodane zostaną na kwartał dwa tomy treści historycznej, powieściowej, literackiej i ekonomicznej, składające się każdy z 250 stronnic, za cenę druku i papieru po kop. 25 za tom.

Obwieszczenia przyjmuje Redakcja Kroniki za opłatą: Od wiersza drobnym drukiem za jednorazowe umieszczenie kop. 3, za następne po kop. 2 1/2.

Każdy prenumerator Kroniki ma prawo zamieścić w niej bez opłaty, doniesień własnych za 50 kop. kwartał.

CENA KRONIKI:
w Warszawie: Kwartalnie Rsr. 1 kop. 35. (złp. 9).
„ „ Miesięcznie kop. 45. (złp. 3).
Numer pojedynczy kop. 5. (groszy 10).
Na Poczcie: w Królestwie kwartał. Rsr. 2 kop. 25 (złp. 15).
w Cesarstwie: Rocznie Rsr. 13. — Półrocznie 6 kop. 50)
„ „ Kwartalnie Rsr. 3 kop. 25 (w kopertach).
Biuro Redakeji i Kantor główny w litografii A. Pecq et Comp. ulica Miodowa Nr. 482.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zwróciwszy uwagę na położenie dymisjonowanych wojskowych b. wojska Polskiego, na przedstawienie Namiestnika Królestwa, **NAJMIŁOŚCIWIEJ** rozkazać raczył:

1) Dymisjonowanych Oficerów b. Korpusu Inwalidów i Weteranów, którzy pozostawali w tymże Korpusie przez ciąg rokossu, następnie zaś uwolnieni byli od służby przy reorganizacji rzeczzonego Korpusu na Komendy Inwalidne X Okr. Straży Wewnętrznej, — przywrócić do uposażenia z jakiego zostając w Korpusie Inwalidów i Weteranów korzystali, a to w miejsce pobieranych przez nich pensji.

2) Dymisjonowanym wojskowym, pobierającym wsparcie dożywotnie, którym wsparcie takowe nie zostało powiększone, na skutek **NAJWYŻSZEGO** Rozkazu z d. 17 (29) listopada 1855 r., albo dla tego, że nie są obciążeni rodzinami, albo też dla tego, że wsparcie to przenosi rs. 250 rocznie, powiększyć pobierane przez nich wsparcie, na zasadach powołanym wyżej Rozkazem **NAJWYŻSZYM** wskazanym.

3) Wdowom i sierotom po dymisjonowanych wojskowych wsparcie dożywotnie pobierających, przyznać prawo do wsparcia ich ojców, do jakiego mieliby prawo gdyby zostawali przy życiu w chwili zapadnięcia **NAJWYŻSZYCH** Rozkazów co do podwyższenia wsparć dożywotnich.

4) Dymisjonowanym wojskowym niższych stopni, pobierającym pensje rełretowe, którym pensje takowe nie zostały powiększone na skutek **NAJWYŻSZEGO** Rozkazu z d. 31 stycznia (12 lutego) 1868 r. dla tego, że nie są obciążeni rodzinami, zwiększyć rzeczzone pensje, na zasadach w przywiedzionym **NAJWYŻSZYM** rozkazie wskazanych, zaś wdowom i sierotom po dymisjonowanych wojskowych tej kategorii, przyznać prawo do podwyższonych pensji, na takich samych zasadach jak wdowom i sierotom po wojskowych, którzy pobierali wsparcie dożywotnie.

5) Dymisjonowanym oficerom, pobierającym wsparcia czasowe, pozwolić znosić prośby o wyznaczenie im wsparcia czasowego wyrównującego wsparcie dożywotniemu, jakiego im przypadało na zasadzie przepisów pod dniem 25 czerwca (7 lipca) 1836 r. **NAJWYŻSZE** zatwierdzonych, z potrąceniem z tegoż wsparcia 1/10 części.

6) Dymisjonowanym Oficerom, pobierającym wsparcia częściowe, którzy przynajmniej lat 10 wysłużyli, podwyższić takowe wsparcia o 1/3 część.

7) Wdowy i sieroty po dymisjonowanych Oficerach, zachować przy prawach do wsparć czasowych lub częściowych jakie obecnie posiadają, pozostawiając im atoli prawo upraszania o wyznaczenie im wsparcia, wyrównującego połowie wsparcia zwiększonego ich mężów i ojców, jeżeliby to było dla nich korzystniejszem.

8) Oznaczyć termin od którego liczyć się ma moc wyżej oznaczonych łask **MONARSZYCH** na dzień 20 grud. (1 stycznia) 1859/60 r.

DOM ZLECEN ROLNIKÓW PŁOCKICH.

Dla ułatwienia stosunków handlowych z Warszawą, Dom Zleceń ustanowił agenturę w Domu Handlowo-Komisowym pod firmą A. Rodkiewicz, w Warszawie przy ulicy Miodowej. Uwiadamia przeto spółobywateli że p. Rodkiewicz od dnia 15 stycznia b. r. będzie załatwiał nasze komissa kupna i sprzedaży na zasadach przez Dom Zleceń przyjętych, tudzież pośredniczył we wszelkich z Domem naszym stosunkach. Jackowski, Kle-niewski, Zieliński i spółka.

— Piszą z Krakowa d. 11 stycznia. Jeszcze w dniu 5 t. m. donieśliśmy o utworzeniu się zatoru lodów w korycie Wisły niżej Krakowa między Niepołomicami a Ujściem Solnem, o znacznym podniesieniu się w skutku tego wody, przerwaniu tam i zatopieniu paru wiosek na prawym galicyjskim brzegu Wisły. Dzisiaj dodajemy, iż to przerwanie tam nadbrzeżnych nastąpiło niedaleko komory Sierosławice, a woda zalała tę komorę, wieś i parę wsi sąsiednich. Gdy Wisła zatomowana w korycie przerwawszy tamę zwróciła swe wody w tę przerwę i w niską po za tamami okolicę, przeto zatopienie następowało bardzo szybko, i wielu mieszkańców straciło cały swój dobytek. Na dowód jak szybko wylew następował, wieść utrzymuje że na komorze w Sierosławicach nie zdołano nawet całej kassy uratować. Szczęściem jednak, że żaden człowiek przytem wylewie nie utracił życia; przynajmniej dotąd niewiadomo o żadnym podobnym przypadku.

— Piszą z Krakowa, że d. 11 stycz. przedstawienie dramatu p. Birch-Pfeiffer pod napisem „Sierota z Lowood“ wcale dobrze się powiodło, mimo że sztuka ta sklecona jak na tandetę, grzeszyła przeciw najgłówniejszej regule dramatycznej, bo wszystka publiczność z zapadnięciem zasłony niewiedziała czy to już koniec.

— Odebraliśmy prospekt kuryera Wileńskiego na rok bieżący. Pismo to dotąd przeznaczone wyłącznie do ogłaszania ukazów Monarszych i postanowień władz i ogłoszeń sądowych i prywatnych, mieścić w sobie będzie od Nowego Roku te wszystkie przedmioty, które znajdują się w naszych gazetach. Obejmować ma cztery działy. W pierwszym część urzędową, w drugim wiadomości zagraniczne, w trzecim ruch umysłowy w dziedzinie nauki i sztuki, a w szczególności literaturę nadobną, prace historyczne, ruch społeczny, krytykę i bibliografię, gawędy naukowe, (1.) wiadomości miejscowe, artykuły o rolnictwie, przeglądy pism czasowych i rozmaitości. W dziale czwartym będą ogłoszenia sądowe i od władz rozmaitych i doniesienia prywatne. Kurjer Wileński wychodzić będzie dwa razy w tydzień. Kosztuje w Warszawie rocznie rs. 12. Prenumerować można w księgarni Gebethnera. Redaktorem jest p. A. Kirkor. Między współpracownikami tego pisma czytamy nazwiska wielu naszych znanych i uczonych pisarzy.

(1) Wyraz ten gawęda pierwotnie znaczący niedołężną i niedorzeczną gadaninę, wprowadzony został nie bardzo szczęśliwie przed kilkoma laty do gazet naszych. Najprzód użyto go do oznaczenia opowiadań czyli baśni ludowych, i tam był dosyć właściwym, ale przy nauce dziwnie wygląda. Ma on znaczyć to co francuzi nazywają etudes esquisses, conversations, to jest lżejsze popularne wykłady. Kiedy już zagrościł się u nas mimo pierwotnej nieloiczności, niechże mu Bóg szczęści.

Dumania nad najważniejszymi zagadnieniami dla człowieka

DZIEŁO

JÓZEFA GOLUCHOWSKIEGO,

rozbiór p. Eleonore Ziemiecką.

Dokończenie patrz Nr. 11.

Człowiek skoro działać zaczyna, sam jest takim pojęciem in concreto „pojęciem twórczym, ogół że szczegółem wiążącym, wszystkie różnice do najdrobniejszych z siebie wystawiającym a pomimo to w sobie łączącym. W dalszym rozdziale autor ciągnie dalej to porównanie

wykazując: „co człowieka nakłania do wyobrażenia sobie Boga jako absolutnego subjecktu, i wywodzi to pojęcie równie z twórczej natury człowieka jak z układu całej przyrody. Do takiego pojęcia doprowadzić nigdy nie może abstrakcja, bo ona przecina tylko związek rzeczywistości z myślą, jak to już widzieliśmy, Tu Gołuchowski rzuca główną swoją zasadę, nazywając ją teorią cudu a raczej twórczości: „Fundamentalna zasada jest. że to co wyższe, nie może powstać z niższego, że jednak to co niższe jest negacyjnym warunkiem wyższego t. j. podstawą bez której to ostatnie obejmąć się nie może, jeżeli w istniejącym świecie ma się ukazać. Skoro zatem wyższy jaki cel, jako potęga działać

mająca, wniesiony jest w naturę, aby się w niej urzeczywistnić, w ówczas jego działanie musi ten obrót wiaść, iżby to, co jest niższe posługiwało za materyał etc. „Otóż takim absorbującym w sobie wszystkie podrzędne stopnie, a jednak z nich nie wychodzącym, takim dziełem najwyższem cudu czyli twórczości jest człowiek; pojęcie znów człowieka ujęcie go że tak powiemy poglądem rzeczowym w jego wolnej i twórczej do pewnego stopnia naturze, to punkt wyjścia prowadzący do prawdziwego pojęcia Boga. Idea Boga osobowego, wolnego, rozwiązuje wszystko bo nie konieczność lecz wolność stoi na czele spraw tego świata. Natchnieniem swoim trafia tu Gołuchowski na teorię, którą roz-

— W Radomiu w dniu 9 stycznia odbyły się na nowo wybory Komitetu Resursy pod przewodnictwem prezesa hr. Opermann.

— Jutro w niedzielę o godzinie 1ej z południa w salach reductowych pan Stanisław Taborowski daje koncert instrumentalny i wokalny z współudziałem panny Heleny Zawisza i pan Emanuel Kaszi, który wykona na fortepianie jedną z kompozycji Szopena (Szerzo (B. mol.)

— Zawarty został związek małżeński między p. Ludomiem Michałem Jakowickim urzędnikiem telegrafów. a panną Wandą Pauliną Ludwig córką właściciela Apteki w Warszawie. W obec licznie zebranej rodziny pobłogosławiony został ten związek małżeński przez stryjka panny młodej Najprzewielebniejszego Jeneralnego Superintenda księdza Ludwiga.

— Władysław Anczyc autor ulubionych przez publiczność naszą komedii, Chłopi arystokraci, Łobzowanie i wiele innych napisał nową p. t. Arystokracja na przedmieściu, która ma być wkrótce jak nas zapewniano grana w teatrze Rozmaitości.

— Słychać, że pani Ristori, znana już naszej publiczności, ma przybyć do Warszawy w miesiącu marcu r. b.

— Niedługo ukaże się na widok publiczny dzieło Karola Czerniawskiego p. t. O tańcach narodowych, ustępy z niego czytaliśmy niedawno w drugim numerze Magazynu Mod.

— Wyszedł z druku Nr. 16 Tygodnika Ilustrowanego, i obejmuje: Leon Szubert (z dwoma drzeworytami). — Kronika tygodniowa. — Kronika sztuk pięknych. — Olesko (z drzeworytem). — Famulus Żółkowskiego (z drzeworytem). — Korrespondencya „Tygodnika Ilustrowanego”. — Korrespondencya od redakcyi. Odezwa dyrektora Instytutu muzycznego warszawskiego. — Kwestya podrzędna, przy kominkowym ogniu rozbierana. — Wieśniacy z okolic Biecha (z dwoma drzeworytami). — Szachy i rebus.

— Cyrk Carrego ogłasza, że daje dziś w sobotę wielkie przedstawienie na którym po raz pierwszy mocować się z sobą będą p. Aleksander Krembser z panem Łukaszem Pa-

wijali wielcy Ojcowie kościoła, którą do ostateczności posunął wielki Mallebranche, która pod piórem znakomych pisarzy szkoły spirytualnej i nowej katolickiej jak ks. Maret i ks. Gratry dochodzi do wysokiej potęgi: zdając sprawę z zagadnień najwyższych. Duszę wielką przeczuł tę teorię Gołuchowski, gdyż z wykładu jego widzimy, iż ona jest wiodocześnie jego własną, nie opartą na żadnym dziejowym wywodzie. „W Bogu jak w człowieku mówi on, „jest idea czynu mającego się spełnić, jest odwiecznie; jest w nim idea świata a ta idea wiecznie idealna, chociaż urzeczywistniona, idzie przez całą kreację nie tylko jest jej ideą wcieloną, stanowiącą stronę metafizyczną rzeczy ale jeszcze ideą wieczną oderwaną, zawsze w Bogu będącą i świecąca swoją potęgą rzeczom stworzonym (1). Ta więc idea w Bogu, to węzeł-idealny bytu z myślą, innego szukać nie można niepodobna....

Ta idea tłumaczy nam jeszcze powód stworzenia czynu kreacji: Bóg chciał ją urzeczywistnić w całej jej pełni w całej prawdzie czyli prawdziwości.

Tu autor porwany jest na szczyt tego założenia: Bóg jako doskonały musi mieć cel

(1) Idei tej w Bogu nie trzeba mieszać ze Słowem lubo ona w Niem zawarta.

włowskim, (jednym z najsilniejszych mieszkańców Warszawy). Reguły i warunki tej walki są następujące:

1. Aby otrzymać nagrodę, należy rzucić przeciwnika w znak, to jest plecami o ziemię. Jeśli ramiona rzuconego nie dotkną ziemi, wtedy nie uważa się za zwyciężonego, lecz ma prawo powstać i walkę rozpocząć na nowo. — 2. Zwyciężony w powyższy sposób winien plac bitwy opuścić, a zwycięzca nie jest obowiązany dalej prowadzić walkę. — 3. Uchwycenie ręką dozwala się tylko w całej górnej części aż do pasa, nogi zakładać nie wolno pod żadnym pozorem, również wszelkie uderzenia jak najmocniej się zastrzega. — 4. Nie wolno jest ścisnąć ciało przeciwnika aż do uczucia bólesci, paznokcie winny być obcięte. — 5. Jeżeli w ciągu 10 minut żaden z walczących zwycięztwa nie otrzyma, walka za skończoną się uważa, a przeciwnicy plac bitwy opuścić są winni,

— Po wyjeździe p. Carré, zajmie cyrk p. Bellachini Magik.

— W dniu wczorajszym przyjechało do Warszawy koleją żelazną osób 216, wyjechało 203.

— Wczoraj w teatrze Rozmaitości po komedii Układy, przywołana pani Bakałowicz i pan Stolpe po 3-kroć; po komedii Pamiętnik, pani Bakałowicz 2-kroć, panna Łapińska i pan Świeszewski 2-kroć; po krotchwili Ulicznik Warszawski, pani Mazurowska, panna Figarska 3-kroć, oraz pp. Damse i Panczykowski 4-kroć.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

F R A N C Y A.

Paryż 9 stycznia. Gdy pewne położenie coraz bardziej już określa swój kierunek, zaraz tysiące pogłosek, aż de śmieszności co exagerują i przekształcają w fakt spełniony to co jeszcze bardzo wątpliwem lub przynajmniej bardzo oddalonem. Tak rozeszła się tu pogłoska o odejździe Papieża do Gaety, w skutku zaburzenia w Rzymie. Już obecność załogi francuskiej w Rzymie, czyni tę pogłoskę niedorzeczną, a wszystkie ostatnie ztamtąd wiadomości zgodnie upewniają, że Ojciec święty zupełnie inne ma zamiary.

godny siebie; prawdziwością więc jego idei, jej pełnią, nie jest ani Byt, ani Myśl wzięta w abstrakcyjnym znaczeniu, rozlana w sferze spekulacji, nie; jej pełnią jest dopiero duch stworzony, wolny. Tu następują rozdziały wielkiego znaczenia o liberum arbitrum, które kończą się tą zasadą, iż przeznaczeniem człowieka nie jest wybór między złem a dobrem lecz wieczne uszczęśliwienie.

Wolna wola człowieka, to wskazówka celu i nie tylko jego celu, ale celu wszystkiego, całego stworzenia; wolna wola a więc wybór, a więc możność błędu a więc ból, niedola, możność upadku. Ból, dolegliwość czyż nie cisną świata żelaznymi pęty? Tu następują piękne i głębokie rozdziały o boleściach życia, które się nie dadzą inaczej wytłomaczyć jak wyższem przeznaczeniem. Ale cel ten wśród bólu, niemocy czyż może być osiągnięty, wolność czyż doprowadzi do niego sama. Weszliśmy w świat ducha, w świat woli, tu nie człowiek zastąpić nie może, on sam musi działać. Pozostaje więc tylko wskazanie, pomoc i taką istotnie spotykamy w dziejach z takim faktem cudownego wskazania schodzimy się w rzeczywistości, taka pomoc objawia nam się widocznie.

Ale czyż się zatrzyma tu ten umysł logiczny, rzeczywistym życiem zahartowany, czyż niedojrzy on w idei wolności osobistej tego braku

General Goyon był niedawno u głowy Kościoła Katolickiego, upewnił Piusa IX o pomocy, z którą mu zawsze gotowa Francya pospieszyć, aby mógł utrzymać się w stolicy, ale znalazł Ojca Świętego zupełnie zdecydowanego, nieopuszczającego swego stanowiska, gdzie zresztą nie mu nie zagraża. Osoby o których można sądzić, że znają dobrze zdanie Ojca Świętego w tym względzie, zapewniają że nie ukrywa sobie wcale, że gdyby opuścił swą stolicę, mógłby do niej już nie powrócić, a bardziej jeszcze niż poprzednią uwagę, przejęty uczuciem swego obowiązku, postanowił raczej umrzeć w Watykanie niż z niego ustąpić.

Ale powtarzam, nie tylko że wojska francuskie nie opuszczają Rzymu, (co jest dostateczną protekcyą dla Ojca Św.), ale nawet przynajmniej na teraz, wpływ rządu cesarskiego, dość znacznym jest aby wpłynąć na postanowienie Piusa IX. Stan umysłów w Rzymie jest jednak niepokojący i wiele osób, kobiet szczególnie, niechęć w nim zimy przepędzać.

Jako wiadomość mającą związek z tą, której panu udzieliłem, dodaję pogłoskę, że gabinet Tuilerie, układa się jednocześnie z Anglią o urządzenie Włoch i z Austrią względem przesłania ultimatum do Papieża. Wiadomo, że Austriya nie zaprzecza konieczności reform, lubo z drugiej strony wiadomo, że są nie możebne, lub że rząd Państwa Kościelnego nie przedsięwzięmie ich. Teraz podług wieści obiegających, marszałek Canrobert powiezie to ultimatum Ojcu Świętemu, (ze zgodą Austrii lub bez niej). Przyjaciele marszałka Canrobert, mówią tylko o wyjeździe jego do Nanczy, lecz może jest w tem sekret. Z pośród tych wszystkich przypuszczeń jedna rzecz jest pewną, to jest powrót bliski marszałka Vaillant, który będzie zastąpiony przez marszałka Mac-Mahon, co wskazuje, jeżeli nie prawdopodobieństwo wojny, to przynajmniej na długi pobyt wojsk francuskich, w północnych Włoszech.

Podczas gdy rząd cesarski zdaje się szukać może po raz ostatni, niejakiego ułożenia się z rządem papieżkim, artykuł Granier de Cassagnac'a stwierdza boleśnie potrzebę gatunku kompromisu ze strony Papieża, z drugiej

siły organizacyjnej i wiążącej, bez której świat duchowy na atomyby się rozsypał. Nie lękajmy się, on niczego nie opuści, co rzeczywiście jest prawdą, bo to dusza wielka, która szła śmiało w zapasy z życiem. Nie, jest wyższy twór boski, wyższy fakt w ludzkości nad wolność, którego ta ostatnia jest tylko szczegółem. Miłość więc, jako absolutny cel świata duchowego, rozwiązuje dopiero wszystkie najwyższe zagadnienia człowieka, ona absolutną prawdą na ziemi.

Miłość nietylko jest sprawą serca, ale zarazem najważniejszą sprawą spekulacji filozoficznej, ona prowadzi do najgruntowniejszych i kardynalnych prawd w filozofii, bo bez osobowości jej niema; kategoria miłości jest więc najwyższą kategorią, i rozwiązuje najwyższe zagadnienia spekulacji.

Oto gdzie nas doprowadził nasz ukochany myśliciel, a trzeba czytać jak on tę myśl swoją rozwija; jak ją potęguje całą siłą wielkiego swego serca, aby zrozumieć jakie on skarby w tej prawdzie, w tej tak nazwanej przez niego kategorii znajduje. Rozdział ten umieścił autor jeszcze sam w zbiorze poświęconym Stanisławowi Jachowiczowi i znanym pod nazwą Wieńca. Nie mógł on ująć uwagi światłych ziomek, ale w oderwaniu od dzieła całego, nie podobna było wysłuchiwać całej piękności tej idei.

strony zdaje się, że w wyższych sferach postanowiono stawić czoło agitacji religijnej. Artykuł Constitutione'a z dzisiejszego rana, daje jasno do zrozumienia Towarzystwu dobroczynności, że jeżeli pod pozorem filantropii, dadzą się pociągnąć na pole polityki, stawiają na kartę swój byt, który jest tylko tolerowanym.

Mówią o bliskim pojawieniu się broszury, popierającej idee w poprzedniej wyrażone, tytuł jej ma być: Napoleon III i Duchowieństwo. Pośród tych wszystkich komplikacji cesarz spokojniejszy niż kiedy i na balu, który się odbył wczoraj w Tuilerie był nadzwyczaj wesoły i swobodny.

Faktem niezmiernie ważnym jest odwołanie generała Goyon, którego zastąpi marszałek Canrobert. Naznaczenie ostatniego na dowódcę armii w Rzymie byłoby znaczącym, mianowicie zestawiając tę wiadomość z odwołaniem marszałka Vaillant i ruchami wojsk francuzkich o których mówią korespondencje z Mediolanu. Garnizon w Rzymie byłby wtenczas znacznie powiększony.

Garibaldi ma być mianowany dowódcą wszystkich gwardii narodowych w Piemencie.

(Ind. Belg.)

INDYE WSCHODNIE.

Bunt Cypajów w Indyach zamienił się w obszerne i rozgałęzione rozbój. Anglicy nigdzie nie napotykają oporu, żadne miasto, żaden naczelnik nie usiłuje stawiać oporu. Lecz gromady zbuntowanych wspierane przez mieszkańców i znające miejscowość snują się po kraju. Skoro tylko oddalą się wojska angielskie, natychmiast zstępują z gór i wychodzą z błot zarosłych krzakami, gromady rabusiów, które napastują na przejeżdżających, rabują kassy rządowe i nakładają okup na tych co się poddali. Wojsko angielskie znowu powraca, powstańcy uchodzą i tak nigdy i nigdzie nie ma porządku i spokojności.

Taki stan rzeczy zrzadza wielką szkodę Anglikom; utrzymuje na północy Indyi żaród buntu, z któregoby w przypadku mogło wyniknąć nowe ogólne powstanie; niszczy bezpieczeństwo wielkiej przestrzeni kraju; wymaga nieustannej czujności i zadaje zgubny

„Kategoria więc miłości jest najwyższą kategorią i zarazem najobfitszą. Mieści ona w sobie nie tylko nieocenione skarby serca, ale zarazem najgłębsze prawdy rozumu. — Wcale zatem niewłaściwie filozofia dotychczas tę kategorię lekce sobie ważyła i raczej za rzecz uczucia z którą myśl nie miałaby co począć, ją uważała. Tymczasem mieści ona w sobie właśnie wszystko to, o co spekulacja najbardziej się kusi i do czego na innej drodze dojść niepodobna. Najprzód jest ona najoczywistszym dowodem osobowości Boga i osobowości człowieka, gdyż miłość nie może mieć miejsca tylko między osobowościami naprzeciwko siebie stojącymi i jako takie trwającymi.”

W kategorii miłości łączy się teoria z praktycznością, nauka z życiem, wiara z rozumem, filozofia z religią, doczesność z wiecznością, człowiek z Bogiem i z sobą równymi, prywatne życie z publicznym; familia, naród, ludzkość cała zyskuje spokojność a indywidualny człowiek rękojmią wiecznego bytu. Kategoria miłości rozwiązuje wszystkie wielkie kwestye nie tylko osobowości Boga i człowieka, ale jeszcze kwestyą stworzenia i celu jego, kwestyą wolnej woli, i ostatecznego przeznaczenia człowieka, kwestyą upadku i odkupienia jego, kwestyą objawie-

nia, kwestyą doczesnego i przyszłego bytu, i rzuca światło na wiele innych kwestyi, które bez niej zostałyby zagadką. Doszliliśmy zaś do kategorii miłości za pośrednictwem kategorii wolności, osobistej którąśmy w człowieku jako fakt nie zaprzeczony znaleźli; a która jednak bez miłości w duchowym świecie największą byłaby sprzecznością.

Zbierając w treść cały ten wspaniały pomysł, ten budynek natchnienia, intuicji i wewnętrznej pewności moralnej, powiemy iż całą metoda autora, leży w tem aby od wyższego schodzić do niższego, aby cel tłumaczył wszystko, a celem nie może być tylko to co najwyższe.

S Z W A J C A R Y A.

Bern 5 stycznia. Pewien dyplomata obecny przy przyjęciu powinszowań nowego roku w Tuilerie opowiada jak następuje: O pierwszej godzinie po południu wprowadzono nas do sali tronowej. Podług zwyczaju, ułożono, że nuncyusz papieżki przedstawi powinszowania ciała dyplomatycznego. Jednak Msr. Sacconi zgodził się na to dopiero po zaciągnięciu rady od swego rządu, czy w obecnych okolicznościach, ma przyjąć tę rolę.

Co powie nuncyusz papieżki wiedzieliśmy; ale co cesarz powie? To było pytanie, które każdy z nas zadawał swemu sąsiadowi, a na które nikt nie umiał odpowiedzieć. Tak jak i dyplomacya, wyżsi urzędnicy dworu napelnieni byli niespokojnem oczekiwaniem. Było to tak, jakby wyglądzano pęknięcia bomby o którejby niewiedzieli jak prędko pęknie i kogo uderzy. Po upływie może być godziny, wszedł cesarz do sali tronowej. Był lub przynajmniej udawał że jest wesoły i bardzo zadowolniony.

Cała cesarska familia towarzyszyła mu, książę Napoleon był, jak zawsze przy jego boku i rozmawiał z otaczającymi go. Cesarz zajął miejsce u stóp tronu, a całe ciało dyplomatyczne utworzyło koło. W tej chwili wystąpił nuncyusz papieżki, uklonił się i powiedział, znane już czytelnikom, krótkie, suche powinszowanie, trochę drżącym głosem.

Milczenie było tak wielkie, że w ścisłem znaczeniu tego słowa, można było usłyszeć przelatującego komara. Wszystkich oczy zwrócone były na cesarza, a ze wszystkich tych twarzy, największe może być, oczekiwanie wyrażały twarze jego ministrów, zaczawszy od Walewskiego do p. Rouland, bo żaden nie wiedział, ani joty odpowiedzi cesarskiej, żaden nie wiedział, czy burzę, czy pokój obja-

wi. Pośród tego milczenia wstał cesarz, skłonił się trochę głową i ręką nuncyuszowi, postąpił dwa kroki ku całemu dyplomatycznemu i pewnym, podniesionym głosem, powiedział również znaną czytelnikom odpowiedź. Gdy mówił o swem „uszanowaniu praw uznanych” akcentował te wyrazy, jakby chciał szczególnie im znaczenie nadać.

Wszyscy odetchnęli i cała obecna dyplomacya, zdawała się zadowolona cesarską odpowiedzią; jakby promieniem słońca rozbłyśły w około wszystkie twarze. Podczas tego, zbliżył się cesarz do nuncyusza, do którego półgłosem kilka wyrazów powiedział, które oczywiście bardzo krótkie były, ale słysząc ich nie mogłem i nie mogę powtórzyć.

Odszedłszy od nuncyusza, obszedł cesarz koło, temu lub owemu reprezentantowi zagranicznego mocarstwa rzucając kilka słówek. Zatrzymał się cesarz przed margrabią Tanay de Nerli, który reprezentował księcia Toskanii przy dworze paryżkim (był w paradnym ubiorze poselstwa; rząd wielkiego księcia jest jedynym dotąd uznanym przez rząd francuzki), pytał się go cesarz z współczuciem o zdrowie wielkiego księcia Ferdynanda IV, a po otrzymanej odpowiedzi, jeszcze kilka słów z uśmiechem, lecz cicho do niego powiedział. Gdy cesarz skończył swój obchód rozeszli się dyplomaci, a cesarz zasiadł na tronie, aby przyjmować powinszowania różnych władz. Zauważano jeszcze w ciele dyplomatycznym, że lord Cowley bardzo uprzejmie rozmawiał z margrabią de Nerli, i że ten mówił kilka słów z panem Desambrois.

(Börzenhalle.)

W Ł O C H Y.

List pisany z Florencyi przez oficera angielskiego, oddaje wielkie pochwały generałowi Fanti i przynajmniej że doskonale urządził i wyćwiczył 28,000 wojska.

Zapewniają że rząd sardyński przełożył papieżowi, że zawiązanie ochotników w Niemczech do wojska papieżkiego uważane będzie jako zgwałcenie zasady nieinterwencji i że nawzajem pośle do Romanii wojsko piemontskie.

Dziennik angielski *Globe* podając tę wiadomość, czyni uwagę, iż w tak ważnej rzeczy, nie można bezwarunkowo zaufać zwyczajnej depeszy telegraficznej.

(Nord.)

nieznacznie opatrność opiekuje. Pierwsze-studium wolnej woli jest doczesna szczęśliwość w familii. Drugim stopniem jest stanowisko prawa. Na jakiej drodze prawa powstają; prawo prywatne, prawo publiczne. prawo między narodowe etc. etc. Trzecim i najwyższym stopniem, jest stanowisko moralno - religijne miłości Boga i bliźniego. Dalej przechodzi w sferę dziejów, rozbiera objawienie najwyższe miłości Boskiej w Chrystusie i w tej miłości jedna wszystko, godzi i wyjaśnia wszystko.

Cóż już więcej powiemy; nie piszemy tego rozbioru w celu przedstawienia rozległej całości dwutomowego dzieła Gołuchowskiego. Chcieliśmy tylko przygotować niejako czytelników do tego czynu ziomka, do tego faktu, który skarby piśmiennictwa naszego niebawem pomnoży; chcieliśmy żeby przyjęto ten dar z namaszczeniem ducha z jakim takie dary przyjmowane być powinny.

wolności sam sobie zostawiony którym się

OSTATNIE WIADOMOŚCI.

Bern, 11 stycznia. Biskupi szwajcarscy podali zbiorową notę do zgromadzenia związkowego, przeciw oderwaniu Tessynu od lombardzkich biskupstw.

Madryt, 9 stycznia. (Dep. tel.) W cieśninie Gibraltarskiej panuje burza. Wojsko stoi w Torre Cuadro; zaopatrzone jest prowiantem na pięć dni. Parowce idą ciągle za pochodem armii i ciągle są jej na widoku. Późniejsza depesza donosi: Burza na afrykańskich brzegach ustala. Komunikacja między Ceutą i Algesiras wznowiona. Ponieważ armia posunęła się naprzód, telegraf już nie jest z nią w związku.

Londyn, 12 stycznia. (przedpołudniem). Dzisiejszy *Morning Post* donosi, że Francja i Anglia układają się o zawarcie traktatu handlowego, który, oparty na szerokich podstawach, obu stronom przedstawiałby znaczne korzyści. Według *Morning Post*, Anglia nie gwarantuje papieżkich posiadłości; radzi mocarstwu przyłączenie Włoch środkowych do Piemontu. Gdyby miało nastąpić nowe głosowanie, i to wypadło na korzyść nowego państwa Włoch środkowych, to Anglia broni zasady tej, żeby żaden członek rodziny któregośkolwiek z wielkich mocarstw, nie zasiadał na tym tronie.

Paryż, 11 stycznia. Dzisiejszy *Monitor*, ogłasza w przedruku z *Giornale di Roma*, allokucya papieża, mianą na Nowy Rok, i powiada: allokucya ta, pewnoby nie miała miejsca, gdyby Jego Świątobliwość już była odebrała list cesarza, który tu ogłaszamy.

„List Waszej Świątobliwości z 2go grudnia napelniał mnie wzruszeniem, i odpowiedź nań z zupełną szczerością. Celem największym mojej troskliwości, przed wojną i po wojnie, było położenie kościoła. Niezawodnie do ważnych pobudek, które mnie skłoniły do zawarcia tak nagłego pokoju, trzeba policzyć obawę, ażeby rewolucya nie nabrała większych rozmiarów. Fakta mają loikę nieubłaganą. Mimo poświęcenia zupełnego dla Stolicy Świętej, nie mogłem uniknąć niejakiej solidarności z poruszeniem narodowym, które wywołałem przez wojnę z Austrią.

Po zawarciu pokoju, proponowałem Ojcu Świętemu rozdział administracyjny i mianowanie świeckiego gubernatora dla uspokojenia Romanii i sądzę, że wtenczas środki ten zapewniłby władzę Papieża w tych prowincjach. Niestety nie wykonano tego i nie miałem sposobu powstrzymać ustanowienia tam nowego porządku rzeczy. Moje usiłowania przeszkodziły tylko rozwojowi powstania i spowodowały dymisy Garibaldi dla ochronienia Marchii Ankonj od napadu niezawodnego.

Dziś kongres ma się zebrać. Mocarstwa muszą uznać niezaprzeczone prawa stolicy świętej do legacji, nie mniej jest prawdopodobnem że będą zdania, aby nie używać siły dla poddania ich. Bo jeżeliby to poddanie dopełnione było za pomocą wojsk obcych, trzeba by jeszcze na długi czas siły cudzoziemskie w legacjach utrzymywać. To zajęcie wojskowe podlegałoby nienawiści ludu włoskiego i zazdrość wielkich mocarstw, byłoby to więc uwiecznienie stanu wzburzenia, nieukontentowania i bojaźni.

Cóż więc należy czynić? bo nareszcie niepewność ta nie może ciągle się przedłużać. Po ścisłym examinie trudności i niebezpieczeństw, jakie przedstawiają te różne kombi-

nacje, mówię to ze szczerem żalem i choć mnie dużo kosztuje takie rozwiązanie. że wydaje mi się najzgodniejszym z prawdziwym interesem Stolicy świętej, rzec się powstałych prowincji, które od 50 lat, tyle kłopotu sprawiają swemu rządowi. Co gdyby Ojciec Święty uczynił dla spokoju Europy i gdyby w zamian żądał od mocarstw, aby mu zagwarantowały posiadanie reszty, nie wątpię, że porządek ustaliłby się. Wtenczas Ojciec Święty zapewniłby wdzięcznej Italii pokój na długie lata a Stolicy świętej spokojne posiadanie Państwa Kościelnego.

Ufam że Wasza Świątobliwość oceni uczucia, które mnie napelniają, że zrozumie trudne moje położenie, że dobroliwie wytłumaczy szczerotę mojej mowy, przypominając sobie wszystko to co zrobiłem dla religii katolickiej i Głowy Kościoła. Wypowiedziałem całe moje zdanie otwarcie. Uważałem to za konieczne przed zebraniem się kongresu, ale proszę Waszej Świątobliwości wierzyć, że jakie bądź będzie jego postanowienie, w niczem nie zmieni ono postępowania, jakie sobie zakreśliłem względem Waszej Świątobliwości.

Dziękując Waszej Świątobliwości za apostolskie błogosławieństwo przysłane cesarzowej, księciu cesarskiemu i mnie, ponawiam upewnienie naglebszego uszanowania Waszej Świątobliwości.

Pobożny syn Napoleon.

[Pałac Tuilerie 31 grudnia 1859 r.

Turyń, 8 stycznia. Pułkownik della Rovere ma być mianowany następcą generała Lamarmora.

Turyń, 9 stycznia. Massimo d'Azeglio, generał major i królewski Fligel-Adjutant, podał się do dymisy.

Modena, 6 stycznia. Podatek gruntowy ma być podwyższony, aby stanął na równi z parmeńskim i romańskim. Mówią że Farini ogłosi prawo wyborcze sardyńskie i każe wybierać deputowanych do parlamentu w Turynie. (St. Anz., Nord.)

Wiadomości handlowe.

Ceny targowe Warszawskie.
Dnia 13 stycznia 1860 r.

P r o d u k t a.	za		Uwagi.
	czetwert rs.	korzec kop. rs.	
Żyto	4 92	3 —	
Pszonicy	8 12	4 95	
Grochu polnego	—	—	
„ cukrowego	—	—	
„ fasoli	—	—	
Gryki	—	—	
Jęczmienia	—	—	
Owsa	2 95	1 80	
Prosa	—	—	
Buraków	—	—	
Kartofle	1 56	— 95	
Kasza jaglana	—	—	
„ gryczana	—	—	
„ „ drobnej	—	—	
„ jęczmienna	6 15	3 75	
„ „ perłowa	—	—	
„ owsiana	—	—	
	z a p u d .		
	rub. sr.	kop.	
Mąka pszenna przednia	—	—	
„ „ zwyczaj	—	—	
„ żytnia pyłkowa	—	—	
„ gryczana	—	—	
Siłoma	—	28	
Siano	—	35	
Masło	9	30	

W dniu onegdajszym na targach odbywających się w urzędzie konsumcyjnym m. Warszawy, płacono za wiadro okowity próby 10 tej od rs. 1 k. 56 1/4 do rs. 1 k. 59 1/4; za garniec od kop. 51 do kop. 52.

Ceny zboża i produktów za granicą.

Berlin, d. 11 stycznia.

Pszonica	za winsp. 2,100 fut.	56—70	tal.
Żyto	2,000 „	48—48 3/4	„ w miejs.
„ „ „ „	„	46 1/2	„ na wios.
Jęczmień	„	36—41	„
Owies	1,200 „	25—26	„ w miejs.
„ „ „ „	„	25 5/8	„ na wios.
Groch	—	49—58	„
Olej rzep.	— za 100 „	11	„ w miejs.
„ „ „ „	„	11 1/2	„ na wios.
„ „ „ „	„	11	„ w miejs.
„ „ „ „	„	10 3/4	„ na wios.
Spiritus	— „ 8,000 tral.	17 1/8	„ w miejs.
„ „ „ „	czyli 100 kw.	17 1/4	„ na wios.

W ogóle są obroty małe, tak w pszenicy jako i życie, na dostawy późniejsze nie ma spekulantów.

KSIĘGARNIA

SKŁAD NUT MUZYCZNYCH I MAPP

Stanisława Arzta w Lublinie.

Niniejszym zawiadamiam, iż książki jakoteż i nuty, sprzedaje po tej samej cenie i na tych samych warunkach co i w Warszawie (podług katalogów); kupującym za znaczną sumę stosowny rabat ustępuje.

Przyjmuje prenumeratę na dzieła i pisma peryodyczne w kraju i za granicą wychodzące, również po cenach Warszawskich bez żadnego doliczania za kosztą transportu.

Obstalunki wszelkie skutecznie w jak najkrótszym czasie. Nowości z książek i nut wkrótce po wyjściu otrzymuje. Czytelnie polską i francuską ciągle nowościami pomnaża.

Do zakładu fryzjerskiego ALEXANDRA KOCH, przy ulicy Rymarskiej Nr 737/8 potrzebni są **Chłopcy** do nauki, w wieku od lat 13ta do 17tu, oraz **Chłopiec** do usług, który by umiał froterować i sprzątać porządnie. Potrzebni są także **Subjekci** fryzjerzy za wynagrodzeniem miesięcznem, oprócz stołu, od rs. 7 do 20 rs.; ogłoszenie niniejsze nie ściąga się wyłącznie do tutejszych p. Subjektów, mogą być przyjęci i z po za obręb tutejszego miasta, również i zagranicą, Niemcy i Francuzi, byleby zdolni; nie tutejsi raczą się zgłosić listownie (franco) celem poprzedniego porozumienia się.

PRZYJECHALI do WARSZAWY.

H. Europejski. Bloch Amant kup. z Wrocławia; Bogusz Eugenii obyw. z Lubasz w Galicyi; Arnette Jules prof. z Paryża.

H. Angielski. Sapicha Paweł ksiądz z Paryża.

H. Rzymski. Jackowski obyw. z Promny; Legay inżyn. z Moskwy.

H. Niemiecki. Piasecki Ant. dzieł. z Popkowie; Karolewski Lud. obyw. z Piotrkowa; Pentkowski Ewaryst dz. z Niedzyszyńska; Karczewski Ant. dz. z Brzeziny; Wiluński Józef dz. z Skoszewy; Stokowski Ign. dz. z Pieszkow. Jakacki Wład. dz. z Kaczków; Młocki Julian dz. z Woli Rosłowski; Jeziorański Stas. dz. z Lesiówłki; Byszewski Józef dz. z Piotrowic.

H. Polski. Gregorowicz Kazim. ob. z Pilicy; Wilde Ferd. ob. z Żydówka; Domaradzki rz. dobr. z Wieliszewa; Chmielecki Julian ob. z Tobolic; Hildebrand Ernest ob. z Rawy; Piotr Białosorzin doktor z Wyszkowa; Antoni Gostkowski dz. dobr. z Naborowa.

H. Saski. Jelski Józef ob. z Łowicza; Górski Jan ob. z Woli Pękoszewskiej; Rogoziński Tom. doktor z gub. Grodzieńskiej; Krzemiński Albert ob. z Kurowa; Bogatko Konst. ob. z Jakoci; Wałęcki Wal. ob. z Heblowa; Cholewski Wiktor-Hip. ob. z Zarab.

H. Lipski. Lempicki Józef mieszk. z Szczercowa; Horowicz Izyd. m. z Praszek; Lewandowski urz. z Kiele; Lauterbach Ed. i Klein Fryd. handl. ptaków z Prus; Birbaum Moritz postrzygacz z Zgierza; Ekert Karol fabr. z Bnerin; Fraymundt Adolf drukarz z Łodzi; Pachomow półk. z Modina; Connichaw Karol-Ang. komis. z Prus; Goldstein Henr. str. cegły z Prus; Zawadzki Stan. obyw. z Nasiołek; Markowski Henr. ob. z Radomska.

H. Litewski. Szwajcer Ksaw. obyw. z Dąbrówki; Schüller Edw. pod. pruski z Lublina; Stopczyk Alex. ob. i Perlikowski St. sf. z Lublina; Hilke Otton ob. z Zawady.

H. Drezdeński. Lebeltowicz Bogum. z Wiskitek i Wilhelm z Sokolow; Płaskowski Sewer. z Niszczyc; Szalkowski Jan z Schodcza.

TEATR WIELKI. Jutro: *Korsarz*.

TEATR ROZMAITOŚCI. Jutro: *Tak się dzieje*.—*Ulicznik warszawski*.

DONIESIENIA KRONIKI.

(Rozchodzące się w 1500 egzemplarzach.)

Ogłoszenia od Władz.

Warszawski Ober-Policiemajster.

Podaje do wiadomości, że Wydział Kontroli Służących, przeniesiony został z Ratusza do domu Nro 471f od strony ulicy Rymarskiej, i czynności postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 24 maja (6 czerwca) 1857 roku, oraz organizacją wewnętrzną wskazane, a w piśmie peryodycznych w swoim czasie ogłoszone, już rozpoczął, i każdodziennie, wyjąwszy niedziele, święta uroczyste i dni galowe pierwszego rzędu, szczególnie co do poboru opłat, z rana od godziny 8ej do 12ej, po południu latem od 3ej do 6ej, a zimą od 2ej do 5ej, takowe załatwiać będzie. — Nadmieniam zarazem, że wszelkie spory pomiędzy panami a służącymi i nawzajem, karzenie służących za złe i nieodpowiednie sprawowanie się w służbie i t. p., zostawianie bez służb, jak niemniej wyrobników za zostawianie bez kart wyrobnych i nieoddawanie się godziwej pracy, wysyłanie tak służących jak i wyrobników z Warszawy, kwalifikowanie do Domu Przytulku i Pracy, wymierzanie kar policyjnych na pokątnych stręczycieli sług, już nie przez Wydział Kontroli Służących, lecz przez Wydział Sądowo-Policyjny przy Zarządzie Ober-Policiemajstra w gmachu Ratusza, rozpoznawane i decydowane będą.

Jenerał-Major, Amickow.

Licytacje na dostawę, przedsiębiorstwa i dzierżawy.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Podaje do wiadomości, iż w dniu 19 (31) Stycznia 1860 roku o godzinie 12-tej w południe w Pałacu Rządowym przy ulicy Rymarskiej pod Nrem 744 w miejscu jej posiedzeń odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji na sprzedaż drzewa z lasów Rządowych Gubernii Warszawskiej w bliskości Narwi i Niemna położonych, a mianowicie z odpadków przeznaczonych do użytku ekonomicznego w Leśnictwie Warszawa w straży Góra objętych szczegółowo wykazami, ocenionego w ogóle na rsr. 4038 k. 20, wyraźnie rubli srebrem cztery tysiące trzydzieści ośm, kopiejek dwadzieścia.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośniejszej pomiędzy wszystkimi deklarantami nie będzie; w razie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośniejsza odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między temi konkurentami którzy jednakowo najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do Kasy Głównej Królestwa, lub Banku Polskiego na wadium w gotówiznie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach Skarbowych rsr. 500, wyraźnie rubli srebrnych pięćset i w dowód tego kwit kasy na wniesienie tej summy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 12 w południe, w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrane być mogą w Warszawie, w biurze Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Warszawskim, oraz w urzędzie Leśnym Warszawa w Zabkach.

Miejsca służba leśna każdemu zgłaszającemu się okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć, później bowiem żadne reklamacye o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

*Dyrektor Wydziału,
Rzeczywisty Radca Stanu, Guminski.
za Naczelnika Sekcji, K. Wydrzyński.*

Rząd Gubernialny Warszawski.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 3 (15) Lutego 1860 r. o godzinie 12 w południe, odbywać się

będzie publiczna głośnie licytacja w biurze Naczelnika Powiatu Rawskiego w Rawie, przed tymże Naczelnikiem Powiatu wspólnie z Assesorem Ekonomicznym Okręgu Rawskiego, na 6-letnie od 1 Czerwca 1860 r. wydzierżawienie propinacyi Skarbowej we wsi Żądłowicach w Powiecie Rawskim położonej, od summy rs. 30 rocznie.

Każdy przeto licytowania chęć mający, zechce się zgłosić w oznaczonym terminie i miejscu, zaopatrując się w wadium odpowiadające 1/4 części summy za praetium wziętej. O innych warunkach licytacji bliższą wiadomość powziąć można w biurze Rządu Gubernialnego mianowicie Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych, w biurze Naczelnika Powiatu Rawskiego, codziennie, wyjąwszy świąt w godzinach służbowych, oraz u Assesora Ekonomicznego Okręgu Rawskiego, ostatni zaś w propinacyi na gruncie.

*Warszawa d. 24 Grud. (5 Stycz.) 1859/60 r.
Gubernator Cywilny, Tajny Radca, Łaszczyński.
Naczelnik Kancellarii, B. Halpert.*

Zarząd Okręgu Naukowego Warszawskiego.

Zarząd Okręgu Naukowego Warszawskiego podaje do Publicznej wiadomości, iż w dniu 11 (23) Stycznia r. b. o godzinie 12-iej z południa, odbyta zostanie w biurze tegoż Zarządu licytacja in minus, przez deklaracje opieczętowane, na dostawę przez ciąg roku 1860 oleju rzepakowego preparowanego, do oświetlenia latarń w dziedzińcu domu Kazimirowskiego, oraz lamp wewnątrz zabudowań Okręgu Naukowego Warszawskiego. Szkoły Sztuk Pięknych i Obserwatorium Astronomicznego.

Cena dostarczać się mającego oleju ustanawia się na rsr. 3 kop. 67 1/2 za wiadro dobrze rafinowanego oleju. Wadium do tej licytacji złożone być ma w kwocie rs. 60, deklaracje zaś pisane być winny na papierze stemplowym ceny kopiejek 7 1/2 w formie przepisami wskazanej, a podane w nich ceny wypisać należy liczbami i literami. Warunki licytacyjne przejrane być mogą w Wydziale Administracyjnym Rachunkowym w biurze Zarządu.

*Warszawa dnia 29 Grud. (10 Stycznia) 1859/60 roku.
z upoważnienia Kuratora,
Naczelnik Wydziału M. Vidal.
Naczelnik Stołu, D. Puchalski.*

Naczelnik Powiatu Kieleckiego.

Podaje do powszechnej wiadomości że z mocy reskryptu Rządu Gubernialnego z dnia 1 (13) Grudnia 1859 r. Nr. 79,527 dnia 25 stycznia (6 lutego) r. b. w biurze Naczelnika Powiatu Kieleckiego od godziny 12-iej w południe odbywać się będzie głośnie in minus licytacja, na entrepryzę przebrukowania części ulicy Dużej v. Krakowskiej i Małej v. Zamkowej, oraz na reperacyę bruków na placu Panny Maryi i na konserwacyę adamizacji w ulicach Przedmieście Staro-Warszawskie i Borzęckiej w mieście Kielcach a to od summy rs. 1068 kop. 73 anslagiem przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 13 (25) listopada 1859 roku Nr. 23,911/47,563 zatwierdzonym, objętej.

Każdy zatem chęć licytowania mający przy dołączeniu kwitu na złożone w którejkolwiek klasie Skarbowej lub w gotówiznie wadium rsr. 107, w terminie i miejscu powyższym stawić się zechce, gdzie równie o warunkach obok przejrzenia anslagu każdego czasu w godzinach służbowych poinformowanym zostanie.

*Kielce, dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1859/60 r.
Tański.*

Naczelnik Powiatu Lubelskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na d. 19 (31) Stycznia 1860 r. o godzinie 10 przed południem jako w drugim terminie w biurze Naczelnika Powiatu Lubelskiego odbywać się będzie publiczna licytacja głośnie in minus na entrepryzę restauracyi kościoła parafialnego w mieście Bychawie, poczynając od summy anslagowej przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdzonej rsr. 4208 k. 6, mający przeto chęć podjęcia się tej entrepryzy może się zgłosić w dniu i do miejsca oznaczonego powyżej ze złożeniem wadium 1/10 części summy anslagowej wyrównującej rs. 421.

Warunkilicytacyjne, oraz plany i anslagi w każdym czasie wyjąwszy dni świąteczne i w godzinach biuro-

wych mogą być przejrane w biurze Powiatu Lubelskiego.

*Lublin, dnia 19 (31) Grudnia 1859 r.
w z. J. Machnicki, Pom.*

Propinacya do wydzierżawienia.

We wsi Glinowiecku Powiecie Przasnyskim Gubernii Płockiej przy fabryce i rafinerii cukru jest do wypuszczenia w kilkoletnią dzierżawę propinacya i browar piwny. Bliższa wiadomość w Redakcyi Kroniki ulica Miodowa w zakładzie Litograficznym Pecet Comp. i na miejscu u właściciela. Stacja Poczta Raciąż.

Ogłoszenia od Instytutów.

*Rada Opiekunicza Zakładów Dobroczynnych
Powiatu Sieradzkiego.*

Zawiadamia, że z powodu nieprzewidzianych wypadków, któreby wpłynąć mogły niekorzystnie na powodzenie balu na dzień 15 Stycznia r. b. na korzyść Szpitala św. Józefa w Sieradzu ogłoszonego, zmuszona jest bal wspomniany odwołać na dzień 5ty Lutego r. b.

*Opiekun przezydujący, Murzynowski.
Sekretarz, Bleszyński.*

Ogłoszenia prawne.

Komornik przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż **nieruchomość** miejska w Warszawie, przy ulicy Smoczej pod Nrem 2498 stojąca, z wyłączeniem ogrodu, na rok jeden, zaczynając od dnia 20 marca (1 kwietnia) 1860 roku, przez publiczną licytację, na gruncie tej nieruchomości, w dniu 18 (30) stycznia 1860 r. o godzinie 10-tej z rana, przed podpisanym komornikiem odbyć się mającą, zaczynając od summy rsr. 450, wydzierżawioną zostanie. Wadium ustanawia się na rsr. 150; bliższe warunki w kancelarii podpisanego komornika w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nrem 548, przejrane być mogą.

Szadkowski komornik.

Aktem urzędowym sporządzonym przed Rejentem W. Przysieckim, przez współsuccessorów umocniony został od odbioru wszelkich **długów** zaciągniętych w Handlu Win i Korzeni brata mojego ś. p. Tytusa Kryszki. Wzywam przeto najuprzejmiej wszystkich, kogo to dotyczyć może, aby jak najspieszniej z należnościami od nich przypadającymi, do mnie zgłaszać się raczyli; z przykrością bowiem przyszłoby mi udać się do kroków Sądowych.

Romuald Kryszka.

pod Nr. 43, w Starem-Mieście, w Handlu Win i Korzeni.

Ogłoszenia od zakładów handlowych, fabrycznych, rękodzielniczych i t. p.

NARZĘDZIA CHIRURGICZNE.

Sztuczne kieszonkowe według **Charriera, Luera** i innych, Sondy i Katetry, apparaciki do wydobywania obcych ciał, Cążki do operacyi kamienia; **Oftalmoscopsy, Próby do dochodzenia uryny**, i wiele innych, według szczegółowego cennika.

J. Pik O. M. W. ulica Miodowa Nro 497.

ZAKŁAD

ROLNICZO - PRZEMYSŁOWO - LEŚNY

Ostrowski i Spółka

Ulica Rymarska Nr. 742 wprost Komissyi Skarbu.

Ma honor zawiadomić, iż przyjmuje obstalunki na **Zniwiarki** dwóch systemów, wykonane w fabryce H. Cegielskiego w Poznaniu, jakeimi są:

w Drukarni J. Jaworskiego. — Wolno drukować. — Warszawa dnia 2 (14) Stycznia 1860 r. — Starszy Cenzor, *F. Sobieszczański*.